

Život od kartona

LICA

HALA

KONJOGLAVI

MAČKA

PAS

IRIS

IRENA

MORŽ

LAURA

SOVA

VODITELJ

Scena je podijeljena na sobe, u svakoj je neki od likova. Hana drži svoj stand-up comedy performans.

Cijela scenografija napravljena je od kartona. Likove mogu igrati isti glumci. Neki likovi imaju maske životinja, ali ispod se vidi da su ljudi.

PROLOG

Scena se priprema. Izrađuju se sobe od kartona.

Morž prilazi Hali koja provjerava svoje kartice za stand-up.

MORŽ: Hala, jesi sigurna da želiš ovo?

HALA: Kaj?

MORŽ: Sve ovo. Pričati o svom nestajanju. Kao da je neka stvar.

HALA: Nestajanje nije stvar.

MORŽ: Što je onda?

HALA: Frekvencija. Ti si samo točka u valnoj duljini. Ako odeš predaleko na krivulju, zaboravljaš početne koordinate, a pred tobom su samo novi brjegov i doline.

MORŽ: Hala... *(Pauza.)*

HALA: Kaj, Morže?

MORŽ: Ako nestaneš, tko će ostati za tebe?

HALA: Ti nećeš.

MORŽ: Kako znaš?

HALA: Jer nitko nikada ne ostaje.

Hala spazi publiku. Prilazi im.

1.

Svaki lik je na jednoj strani scene. Roditelji, Mačka i Pas, su u kuhinji.

U dječjoj sobi su Irena i Iris.

Konjoglavi je u nekoj čudnoj sobi ispunjenoj glupim stvarima.

Voditelja nema na sceni.

Hala je negdje na sredini, gleda svoje kartice s napisanim vicevima.

Sova je u svojoj ordinaciji.

HALA: Bok ljudi, bok! Kako ste? Jeste se smjestili? Jeste opeglali košulje, natjerali nekog da ide s vama, pogledali vremensku prognozu u nadi da ćete morati otkazati?

Gleda još malo u kartice.

KONJOGLAVI: Jesmo više počeli!

HALA: Šuti ti tamo. (*Publici.*) Konjoglavi je malo u svom svijetu. Inače moj brat. Moj brat je teška konjina.

KONJOGLAVI: Hoćeš početi više!

HALA: Šuti, nije tvoja scena! (*Publici.*) Nego, kuc-kuc. Tko je? Hala? Koja? Ona koja je odlučila nestati. Vještica? Kurac, vještice ne nestaju. Pardon na psovanju. Nisam nešto smiješna, al' moj život je.

MAČKA: Je l' se tebi digao?

PAS: Ne, po peti put, to je daljinski.

MAČKA: Pa koji vrag nosiš daljinski u džepu?

PAS: Da mi ne dirate programe koje gledam dok spavam.

MAČKA: A ti gledaš dok spavaš?

Nastavljaju svađu tiše.

HALA: Eto, čuli ste, on gleda dok spava.

SOVA: Probat ćemo fluvoksamin.

HALA: Zvuči zabavno.

SOVA: A ti? Kako se osjećaš?

HALA: Ne znam, kao da nestajem.

SOVA: F41.2... F43.2, poremećaji prilagodbe.

HALA: A ja, Sovo? Što sam ja?

SOVA: Ti si kompleksna ličnost. Svaki put druga.

KONJOGLAVI: Je l' više moja jebena scena!

HALA: Tiho tamo.

SOVA: A lažeš li mi?

HALA: Ne znam.

Hala izvadi dinamit s tajmerom i zaveže ga oko struka.

HALA: Kompleksna ličnost. Tako su govorili i za mog rođaka Antu, al' to je samo zato što je završio teologiju u zatvoru. Nego... do kraja ove predstave, ja ću nestati. I ovo sve oko mene. I vi svi sa mnom. (*Pokrene tajmer.*) Tik-tak. Nego, vas sve zanima moj život. Pa idemo pogledati dokumentarac o mom životu. Zovem se Hala, ako niste uhvatili. Zapravo, ne zovem se tako, al' to je moj alter ego. Možda sam zapravo lik, a ne dama. (*Sjedne muški.*) Muškarčina. Idem van teme, ajmo od početaka. Sigurno vas zanima zašto sam nestala, zar ne? Zato ste tu. Došli ste njuškati moje probleme.

Tajmer glasno otkucava.

2.

Hala dolazi do Mačke i Psa. Krene plakati.

MAČKA: Daljinski!

PAS: Nije daljinski nego erekcija! Ti ništa više ne prepoznaješ.

MAČKA: Evo Hala plače zbog tvoje erekcije.

Hala odlazi do publike.

HALA: Tako sam odrasla, mačka i pas u kući.

Mačka pokida kartonski televizor.

MAČKA: Evo ti daljinski, jebo te on.

Hala se opet pravi da plače.

MAČKA: Hala, prestani za boga miloga!

Hala prestane. Postaje ozbiljna. Mačka i Pas se i dalje svađaju.

HALA: U stvari, njih dvoje nisu moji roditelji. Moji roditelji se pitaju zašto sam nestala. Ovi dvoje su samo...

PAS: Pa dobro, šta će mi sad daljinski!

MAČKA: Ni za što, nek bude erekcija konačno.

PAS: A šta ako je ipak daljinski?

MAČKA: Onda u kurac.

PAS: Moj?

MAČKA: Ne, moj. Hala prestani plakati!

Hala prestane plakati.

Prilazi Publici.

HALA: To je glavno pitanje. Zašto sam nestala? E da, ja sam Hala, nestala osoba. Možda ste vidjeli negdje moje lice. Neke postere, nešto. Ili na webu. Pa ste samo prebacili program. Niste se nikada pitali zašto nestajemo? Znae što je bolje od pet beba u jednoj kutiji? Jedna beba u pet kutija. Niste za crni humor?

PAS: Evo ti erekcija. *(Izvadi dildo od kartona.)* Pa se jebi.

MAČKA: E da znaš da hoću!

HALA: I tako su se jebali. Čiča-Mića gotova je priča. Nije, zajebavam se, pa niste platili bit tu 15 minuta. Samo da vidim... *(Pogleda u tajmer.)* Imamo još vremena. Upoznali ste moju obitelj. Obične, idilične rasprave. I tako u krug. Onda sam malo odrasla...

Hala se vraća kod Psa i Mačke.

Pas čita neke kartonske novine. Mačka priprema ručak.

MAČKA: Moram ti dostaviti račun.

PAS: Za što?

MAČKA: Za sve kućanske poslove.

PAS: Moraš mi dostaviti novi daljinski jer si ovaj razbila.

MAČKA: A je l'?

Dolazi Hala.

HALA: Mama, šta je za ručak.

MAČKA: Kurac.

PAS: Ne psuj, u ovoj kući se ne psuje.

MAČKA: Šta ti sereš?

PAS: A šta ti kockaš? Moju il' Halinu lovu?

HALA: Je l' mogu saznat što je za ručak?

MAČKA: Sarma.

Mačka stavlja ručak na stol.

MAČKA: *(Psu.)* Ti nemaš pravo srat mi za kockanje.

PAS: Ma je l'?

MAČKA: Popiješ svu moju lutriju.

PAS: Nabavi mi daljinski!

Nastave se svađati.

Hala prilazi publici.

HALA: Vidite, bolje jedna beba u pet kutija, nego pet beba u jednoj. Ovo je negdje drugi srednje. Divno razdoblje. Od kolijevke do groba, najljepše je srednjoškolsko doba. Osim ako grob i srednja škola nisu isto. Ajmo malo u natrag.

3.

Hala dolazi do Konjoglavog.

KONJOGLAVI: Znaš, ne valja ti to, glupu srednju ćeš izabrat.

HALA: Želim biti medicinska sestra.

KONJOGLAVI: To se zove prat guzice. Budi nešto normalno, svijet ti je toliko moderan da to zanimanje izumire, ko i kina, ljubav na prvi pogled.

HALA: Od kad mi razgovaramo o ljubavi?

KONJOGLAVI: Ne razgovaramo. Jebote, ne slušaš.

HALA: Smanji ton.

KONJOGLAVI: (Viče.) Moj ton je normalan! Moj ton je sasvim normalan jebote!

Hala dolazi do publike.

HALA: Konjoglavi je malo... ima malo problema s temperamentom.

KONJOGLAVI: (Krene trgati karton oko sebe.) Ja nemam nikakvih problema! Nikakvih! Hala, nemam nikakvih problema! Jesi me čula? A?

HALA: (Ne sluša ga.) Čujem sve.

KONJOGLAVI: (U deliriju, baca sve oko sebe.) Kojih ja to problema imam, ja sam zdrav, dobro izgledam, previše sam toga pročitao da bi bio u ovih par kvadrata. Nek si me ti glupačo stavila u par kvadrata.

HALA: Predložila sam mu terapiju-

KONJOGLAVI: Ma ženo nemam problema s temperamentom!

HALA: Možda sam to i sebi predložila. Al' to će doći kasnije.

Konjoglavi nastavlja bacati stvari.

HALA: On je moj brat. Moram ga voljeti. Tako mama i tata kažu.

Mačka i Pas ustaju i kreću se raspravljati.

MAČKA: Pa šta ako je propali student, sin ti je!

PAS: On je konj, i to stari. Na njega se ni ti ne možeš kladiti.

Nastavljaju svađu.

HALA: Obiteljska idila se nastavlja. Idemo naprijed u vrijeme. Kad sam otišla. Ne još nestala, ali nestajem polako.

4.

Hala dolazi do Morža.

HALA: Morže.

MORŽ: Šta može, pitao sam te pivo ili rakiju?

Snimljeni smijeh publike.

HALA: Dozivam te imenom.

MORŽ: Pivo ili rakiju?

HALA: Pivo, i to slovensko. (*Publici.*) Uvijek pijem slovenska piva, osjećam se bolje kad sam Slovenka. Ne razumijem samo zašto ih svi hejtaju.

MORŽ: Šta ti hoćeš bit Slovenka? To su ti alpski Srbi, zaš bi to htjela bit?

Snimljeni smijeh publike.

Morž joj donosi pivo u kartonskoj boci.

MORŽ: I šta ćemo sad?

HALA: Ljubiti, maziti, sve što moramo.

MORŽ: A da preskočimo to sve i samo... znaš.

HALA: Ne znam, pojasni.

MORŽ: Hopa-cupa.

HALA: Bokte koliko imaš godina.

MORŽ: Ko i ti.

HALA: Retoričko pitanje.

MORŽ: Ha?

HALA: Morže.

MORŽ: (*Uzbuđeno.*) Jesi rekla može?

HALA: Ne, zvala sam te imenom.

Snimljeni smijeh publike.

Morž pokunjeno spusti glavu i naiskap popije rakiju koju je sebi natočio.

HALA: Usamljena sam. Hoću imati ozbiljan razgovor.

MORŽ: Sa mnom? U ovim godinama?

HALA: Nego kad. Imamo 18.

MORŽ: Premalo. (*Opet popije rakiju.*)

HALA: Ti razvijaš problem s alkoholom.

MORŽ: Molim?

HALA: Možemo i o tome. Ali ja tebe volim i s tobom želim razgovarati, o svemu, o budućnosti, o alkoholizmu i najgorem pivu koje sam pila, o nogometu i tome kako se dečki kupaju goli skupa.

MORŽ: Pederi.

Snimljeni smijeh publike.

HALA: Ne možeš mi to dati?

MORŽ: Kad ćeš ti meni dati?

HALA: Ti imaš problem. Molim te, reci mi da si tu za mene.

Morž upali TV i gleda program na kartonskoj televiziji. Ne vidi se slika, ali čuje se zvuk.

MORŽ: Ja nemam problem. Al' sam uvijek bio tu za tebe. Budi ti malo za mene.

Hala odlazi do publike.

HALA: Ove veze su takve. Propadaju, ništa što izaziva depresiju. Kad nešto propadne tu se naučiš. Kao moj rođak Ante, propao je, skroz. Radio na gradilištu i nije dobro postavio pod. Al' ne smijem o tome jer se još uvijek vodi spor.

MORŽ: Ti lažeš.

Hala uzima nož od kartona i dolazi do Morža.

HALA: Hoćeš me ubiti?

MORŽ: Ti si luda. I samo lažeš. Nikad te nisam prevario.

HALA: Uzmi nož i ubij me ako lažem.

MORŽ: Nisam te prevario!

Morž krene piti rakiju.

HALA: Još uvijek si moj Morž. Iako si me prevario.

MORŽ: A ti moja pandica.

HALA: (*Publici.*) Pandica. Nadimak za životinje kojima je svrha života izležavanje i seks. Sve to sam ja. Pandica. (*Moržu.*) Znaš, Pande su toliko ugrožene da su im im puštali porniće? Sva sreća pa tebi to ne treba-

MORŽ: Meni ne treba?

HALA: Da. Jer si me prevario. I sad govoriš da nisi.

MORŽ: Ti si prljava lažljiva pandica.

Hala ustaje.

HALA: A ti Morž.

Hala odlazi od njega do publike.

5.

HALA: Znae onaj vic... bili Hrvat, Hercegovac i Srbin na brodu i vide druga Tita kako se utapa. I sva trojica skoče. Tito ih pita *što želite gospodo?* Srbin i Hrvat odaberu vile na Kalemegdanu i Hvaru, a Hercegovac veli *druže Tito, samo nemoj ćaći reć da sam te spasio.* Vidiš, za mnom nitko nije skočio. I ovako planiram umrijeti skoro.

IRIS: Pa hoćeš više?

IRENA: Da, Hala, najavljuješ to dugo.

Hala dolazi do njih.

HALA: Gledam urne, ne znam je li mi ljepša ova sa cvjetićima ili leptirićima.

IRENA: Pa nisi tako ženskasta.

HALA: Sori Iris.

IRENA: Ja sam Irena.

IRIS: Ja sam Iris, glupačo.

HALA: Vaši roditelji su bili kreativni kod imena.

IRIS: Pa znaš nas dugo.

IRENA: Jako dugo.

IRIS: Mi smo prijateljice.

IRENA: Najbolje. Se sjećaš putovanja u Sloveniju?

Tišina.

HALA: Vi ste išle u Sloveniju?

IRIS: Mi.

IRENA: Ne sjećaš se?

Tišina.

IRIS: O-m-g. Irena ona se ne sjeća.

IRENA: Ne sjeća se.

IRIS: A bilo je tako...

IRENA: Nedavno.

IRIS: Lijepo.

Tišina.

HALA: Zaš su vam roditelji dali takva imena? Kaj je to-

IRIS: „Kaj“? Ti si sad Zagrepčanka?

IRENA: Bolja od nas, Hala? Jer si u Zagrebu?

HALA: Samo sam odselila-

IRENA: I ne sjećaš se putovanja u Sloveniju?

Hala ustaje i odlazi do publike. Iris i Irena kreću neku erotsku igru s jastucima. Nije jasno što izvode, ali oko njih se kartonski krevet lagano ruši.

HALA: Nismo išle u Sloveniju, kaj bi ja trebala znat da smo išle? Ako sam išla trebala bi. Al' nisam. Jer, vidite, Iris i Irena se nisu nikada javile. Bile su na godišnjici mature na koju nisam bila pozvana. Za njih sam nestala odmah nakon srednje.

IRIS: Hi-hi, je l' ti poznato ime Hala?

IRENA: He-he, ne.

IRIS: Išla je s nama u srednju.

IRENA: Znam da je, al' ju ne poznajemo više.

IRIS: Stalno je govorila „Kaj“. Možda je zato nestala.

IRENA: U moru Zagreba.

HALA: Usamljenost je kurva. Pogotovo kad je stalno s tobom i ne pušta te na miru. Ovako izgleda usamljenost.

Svi likovi dolaze oko Hale. Kreće neka glazba, plešu, pjevaju, piju. Party je. Donose nove izrađevine od kartona i stavljaju po prostoru.

HALA: Kad su oko tebe svi. A ti si sam.

Svi plešu i pjevaju. Ako imaju maske ih skidaju. Prave novu sobu. Ovaj put studentsku. Izrađuju tu sobu plesnim pokretima, a sve je od kartona.

HALA: Svijet je u kutiji, jednoj velikoj.

Svi vade mobitele i snimaju. Svi su sami za sebe, plešu i pjevaju u nekom svom kutku.

HALA: Sad je samo jedna beba u jednoj kutiji. Svojoj.

Svi kreću pjevati neku uspavanku. Hala dolazi do kreveta kojeg su složili, koji je prevelik za prostoriju. Liježe na krevet.

Uspavanka se završava.

HALA: Da me bar netko ušuška u krevet.

Mačka ušuškava Halu u krevet.

HALO: Halo, to nije tako bilo! Nisi me ušuškala u krevet! Ti si pobjegla.

Mačka se odmakne.

Hala naglo ustane.

HALA: Još nismo odgovorili na pitanje, zašto sam nestala, je l' tako? Polako, budemo.

6.

Konjoglavi šeta gore dolje po prostoriji.

KONJOGLAVI: Znaš što bi bilo jebeno, da snime film o meni, al' smješten negdje drugdje, negdje na Oxfordu s velikim O. O profesoru književnosti koji je mogao toliko toga, ne bit zarobljen u 60 kvadrata. I ja bi bio nabildan, super, intelektualac koji zaslužuje biti tamo. Imam tako dobar život. Treba se o njemu snimiti film.

HALA: Osim što 10 godina nisi izašao iz stana od 60 kvadrata kojeg ne možeš priuštiti.

KONJOGLAVI: Al' film mora bit strana produkcija, ako ju Hrvati snime onda će me scenarist ubit na kraju.

HALA: Ja te želim ubiti.

KONJOGLAVI: Mora bit na engleskom, al' britanskom engleskom, s nekim velikim imenima. Da glume mene.

HALA: I tako u krug.

KONJOGLAVI: Znaš što bi bilo jebeno, da snime film o meni, al' smješten negdje drugdje, negdje na Sorbonni s velikim S. O profesoru astrofizike koji je mogao toliko toga, ne bit zarobljen u 60 kvadrata. I ja bi bio nabildan, super, intelektualac koji zaslužuje biti tamo. Imam tako dobar život. Treba se o njemu snimiti film.

HALA: Dobro mogao si, ali nisi.

KONJOGLAVI: Znaš što bi bilo jebeno, da snime film o meni, al' smješten negdje drugdje, negdje na Columbia Univeristy s velikim C... ili K, ovisi kako čitaš. O profesoru računarstva koji je mogao toliko toga, ne bit zarobljen u 60 kvadrata. I ja bi bio nabildan, super, intelektualac koji zaslužuje biti tamo. Imam tako dobar život. Treba se o njemu snimiti film.

HALA: Ako pitate mog oca...

Pas i Mačka negdje u OFF-u.

PAS: On je stara konjina, a filmovi o konjima se ne snimaju. Možda u hrvatskoj produkciji, al' o njima se ne snimaju filmovi.

MAČKA: Vрати daljinski!

PAS: Neću! Vрати pare!

MAČKA: Nek ti se prvo digne!

HALA: Uvijek ista priča.

KONJOGLAVI: Znaš što bi bilo jebeno, da snime film o meni, al' smješten negdje drugdje, negdje na Columbia Univeristy s velikim C... ili K, ovisi kako čitaš. O profesoru računarstva koji je mogao toliko toga, ne bit zarobljen u 60 kvadrata. I ja bi bio nabildan, super, intelektualac koji zaslužuje biti tamo. Imam tako dobar život. Treba se o njemu snimiti film.

HALA: Dobro prekini više! Vodimo godinama iste razgovore, jesi ikada mislio mene pitati kako sam?

Tišina. Konjoglavi samo nastavi.

KONJOGLAVI: Znaš što bi bilo jebeno, da snime film o meni, al' smješten negdje drugdje, negdje na Sorbonni s velikim S. O profesoru astrofizike koji je mogao toliko toga, ne bit zarobljen u 60 kvadrata. I ja bi bio nabildan, super, intelektualac koji zaslužuje biti tamo. Imam tako dobar život. Treba se o njemu snimiti film.

HALA: Ovo je par godina s mojim bratom. On je-

PAS: Konjina! Sin ti je konjina!

MAČKA: Ne dam ti daljinski!

HALA: A ovako je doma. Što je za vas doma? Mislim, gdje pripadate, gdje se vraćate? Svi se vraćaju doma, a gdje je to? (*Nekom u publici.*) Gdje je tebi doma? Moj rođak Ante veli da je doma otkrio kad je vidio ukazanje djevice Marije. Samo što je to bilo na autocesti A3 i skrivio je prometnu. Rekao je da kad ju idući put vidi da će joj slomit kosti jer je zbog nje izgubio vozačku i pod psihijatrijskom je prismotrom. Doma je bilo u policijskoj upravi Osječko-baranjske, ak' vas to zanima. Bar se naspavao na račun države. To kaže i Konjoglavi za mene.

KONJOGLAVI: Znaš što bi bilo jebeno, da snime film o meni, al' smješten negdje drugdje-

HALA: Dobro dosta.

Hala ga gurne van scene.

8.

Hala dolazi do Morža. Morž je u vidno uništenom stanju u kartonskom krevetu.

MORŽ: Meni treba pomoć...

HALA: Ti ćeš me ostaviti.

MORŽ: Neću-

HALA: Ti me ne voliš i ostavit ćeš me!

MORŽ: Ja-

HALA: Stani.

Tišina.

HALA: Ja ne mogu ovo, Morže.

MORŽ: Jesi rekla „Može“ ili „Morže“?

HALA: Ja odlazim- ja- ja nestajem. Jer ćeš ti otići od mene prije ili kasnije

Hala izlazi iz scene.

9.

Hala namješta sobu, popravljajući strgani karton i postavlja ga na svoje mjesto.

HALA: (*Pogleda na tajmer.*) Imamo još dosta vremena prije nego odemo k vragu. Ja sam Hala, inače, ako niste zaboravili. Ja sam nestala osoba, ako ste i to zaboravili. Pitajte se, kako nestala ako si tu? E to pitanje je filozofsko. Zato sam studirala filozofiju prije nego što sam se ispisala. Mislim o mišljenju, mentalna gimnastika. Ko moj rođak Ante, samo što se on stvarno bavio gimnastikom i zato ima invalidninu. Bio je menadžer nekoj curi i pao niz stepenice. Al' sad živi na račun države.

Pali se neka plesna glazba. Nešto alternativno. Vraćaju se svi, u kostimima alternativaca.

HALA: Pitala sam se je li se mogu zaljubiti. I onda sam dobila poziv-

IRIS: (*Viče.*) Hala! To si ti! Dođi na party!

IRENA: (*Viče.*) Da, Hala! Bit će 'ko u Sloveniji!

HALA: I otišla sam. Preko k-, al' sam otišla.

Hala dolazi na party.

HALA: Nisu ovo zapravo Irena i Iris, ne, njih dvije žive na račun roditelja, ovo su neke druge blizanke, al' nemam više glumaca pa će glumiti iste dvije kuje, samo ih neću imenovati. (*Blizankama.*) Ej!

IRIS: Ne budi mrtvo puhalo.

IRENA: Da, budi život partija. Ko u Sloveniji.

HALA: Mi nismo bile u Sloveniji.

IRENA: A fak.

IRIS: Bože Irena.

IRENA: Oprosti Iris.

IRIS: Oprošteno Irena.

IRENA I IRIS: (*Hali.*) Pleši!

Hala kreće nespretno plesati.

HALA: Ja ne plešem fanatično. Ponekad, zapravo. Došla sam misleći da se više ne mogu zaljubiti. Da je krajnje vrijeme da nestanem. Da budu moji posteriji po gradu, po portalima, i na svim mjestima koja će ljudi obilaziti.

Svi plešu oko Hale, ali nitko s njom. Glasno se čuje tajmer koji otkucava.

HALA: Tajmer otkucava u ritmu mog srca. Tako mi je i rođak Ante rekao kad su mu rekli da pejsmejker ne radi kako spada. Tik tak.

Hala gleda oko sebe.

HALA: Tu večer, 20.09., sam odlučila da ću nestati. Umrijeti, zapravo. Odlučila sam. Ali prije toga se dosta toga izdogađalo. Jedan bitan događaj je promijenio sve.

10.

Party staje. Svi odjednom se miču sa scene i oblače kostime liječnika i svoje maske. Dolazi Sova, psihoterapeut u bijeloj kuti.

SOVA: Sad ćeš zatvoriti oči i zagledati se u moj sat.

Sova izvadi džepni sat.

SOVA: Zagledaj se duboko.

Hala se zagleda u sat.

SOVA: Tika-tak. Sve sporije... sporije

Otkucaji su sve glasniji, čuju se kroz jeku, ali su sporiji.

Hala pogleda na sat koji joj je na prsima. Vidi da se kazaljke sporije kreću.

HALA: Sve je sporo...

Slow motion. Iza ljudi hodaju, ali usporeno, jako usporeno.

SOVA: Sad ćeš uzeti fluvoksamin, alprazolam, klonazepam, malo trave da se opustiš, upustit ćeš se u aferu...

HALA: Znaš... moj brat

SOVA: Pričaj mi o njemu.

HALA: Pa-

Konjoglavi se pojavi u slow motionu. Govori jako sporo.

KONJOGLAVI: Znaš što bi bilo jebeno, da snime film o meni, al' smješten negdje drugdje, negdje u New Yorku, s velikim N.

Konjoglavi nestaje.

HALA: Ne mogu.

SOVA: Onda olanzapin. Tako ćeš zaspati. Zatvori oči.

Hala zatvori oči.

Otkucaji su sve glasniji i sve sporiji.

11.

Kreće party, opet, ali je usporen. Glazba nije tako živa.

Hala otvara oči.

HALA: Nisam fanatična. Ne plešem fanatično. Kao ni moj rođak Ante, al' on ima teži slučaj proljeva pa izgleda kao da pleše. Al' volim ljude koji plešu fanatično. Tako sam upoznala Lauru.

Laura se pojavi. Pleše fanatično na dosadnu glazbu.

Prilazi Hali.

LAURA: Ti si fanatična.

HALA: Ja?

LAURA: Da, ti si mala filozofkinja.

HALA: Kako znaš?

LAURA: Jer si fanatična.

Laura se vrati na plesni podij. Hala ustaje. Ira i Irena dolaze do nje.

IRENA: Ideš plesati?

IRA: Konačno.

HALA: Tko je ona djevojka?

IRA: Ona čudakinja?

HALA: Da.

IRENA: Laura, mala filozofkinja sa sjevera.

HALA: Ona je-

IRENA: Ona se boji biti fanatična.

Irena i Ira se nasmiju i odlaze od Hale koja stoji sama.

HALA: Fanatična. Baš tu večer nije joj bilo do plesa. I tako sam joj prišla.

Scena se pretvara u ulicu od kartona.

LAURA: Ja se bojim bit fanatična jer... meni je samo do klavira. A ti si melankolična.

HALA: Melankolična? Fanatično melankolična. Moram ti to ukrast.

LAURA: Ne možeš mi ukrasti nešto što ti pripada. Lijepo je biti melankoličan.

HALA: Predivno izgovaraš slovo L.

LAURA: Kako lijepo?

HALA: Tako. Zato i jesi Laura.

LAURA: A kamo idemo?

HALA: Ne znam, ti me vodiš.

Hodaju unatrag. Laura drži Halu za ruke i vodi ju. Hala samo prati.

Onda zastanu.

LAURA: Možda sam ja samo mala filozofkinja koja te provocira.

HALA: Ako ti kažem svoj broj, hoćeš li me nazvati?

LAURA: Samo ako ga zapamtim. A rekla si mi ga i još je tu. *(Pokaže na glavu.)*

HALA: Moram pričekati taksi. Hoćeš ostati sa mnom?

LAURA: Hoću.

Hala i Laura se zagrle. Gledaju se ravno u oči u zagrljaju.

HALA: Izgledaš kao da ćeš zaplakati.

LAURA: I ti isto.

HALA: Ja sam sjebana.

LAURA: A ja čudna. *(Nasmije se.)* I fanatična.

HALA: Zašto?

LAURA: Jer ti vjerujem.

Ostaju tako još par trenutaka. Laura zatim nestaje.

Scena se pretvara u kartonsku šumu.

Hala se probija kroz drveće od kartona.

HALA: Zapamtila je broj. Zapamtila je svoju čupavu kosu, a ja njezinu kratku kovrčavu. Zapamtile smo se. Nisam otišla spavati. Samo sam odlučila nestati. Bio je to 21.09, u 5:20 ujutro. Tad sam prvi put nestala. Kao moj rođak Ante kad se vraćao s tetkine svadbe. Samo što on i ja konzumiramo drugačije supstance.

12.

Hala dolazi natrag kod Mačke i Psa, ali Mačke nema.

HALA: Gdje je mama?

PAS: Otišla je... nestala...

HALA: Kako misliš nestal-

PAS: Nestao mi je daljinski! Sve je uzela, sve!

Hala pogleda oko sebe.

HALA: Al' ništa nije uzela.

PAS: Jesi vidjela onda negdje daljinski?

HALA: Ne.

PAS: Onda je sve uzela!

Hala se odmiče.

13.

Nasred scene napravi se zid od kartona, s kartonskim vratima na kojima je izrezan prozor.

Hala sjedne s jedne strane vrata, naslonjena na zid. S druge strane zida naslonjena je Laura.

HALA: Nisi me nazvala.

LAURA: Bojim se biti fanatična. Možda sam pre-čudna za tebe.

HALA: A ja nisam?

LAURA: Mi se samo igramo filozofskim argumentima. Propadamo kroz palubu broda koji je već potonuo. Ako propadneš kroz potonuli brod, jesi li ti potonula?

HALA: Sad me zajebavaš. Ali nastavi, volim slušati kako izgovaraš slovo L.

LAURA: Ja nisam više toliko fanatična.

HALA: Nisi?

LAURA: Možda nisam. Samo čudna.

HALA: I nećeš mi se javiti?

LAURA: Ne mogu to objasniti drugačije osim da sam ti ostavila svoj fanatizam. Ti to zoveš ljubav, ali ja to nemrem tak nazvati. *(Pauza.)* Gdje si ti sad?

HALA: *(Nakon kraće pauze.)* Nestala sam.

Dolazi Sova s Haline strane.

HALA: Moram ići. Laura.

LAURA: Da?

HALA: Nemoj me zaboraviti.

Laura ustaje i nestaje.

SOVA: *(Vadi svoj sat.)* Reci mi nešto o tom Moržu.

Hala ustaje, otvara vrata i ulazi u novu sobu od kartona. Tamo je Morž. Leži.

HALA: Jesi ti mene ikad volio?

MORŽ: Kak- kakvo je to pitanje?

Morž vadi iglu i zabada ju u ruku.

MORŽ: Idem na *trip*. Ne mogu sad.

HALA: Jednostavno pitanje. Da ili ne.

MORŽ: Triiiip...

Morž se sruši. Hala ga dolazi buditi.

HALA: Morže... Morže! Je l' moržeš... jebem ti... je l' možeš disati?

Nema odgovora. Hala provjerava puls.

HALA: Morže... je l' ti mene voliš?

Drma ga.

HALA: Ti me voliš, je l' tako? Ti me nikada nećeš ostaviti?

Hala se vraća kroz vrata do Sove.

SOVA: Idemo sad, ponovi za mnom. Trazodonklorid... venlafaksin.

HALA: (*Polako.*) Trazodonklorid... venlafaksin.

SOVA: Je li ti itko ikada rekao da te voli?

HALA: Ne znam.

SOVA: Jesi li ti odlučila nestati? Ili se samo dogodilo?

HALA: Ja-

SOVA: A ljubav?

HALA: Ne znam, mene je teško voljeti. Ja teško volim.

SOVA: Je li to etički, Hala? Samo tako nestati, a nisi sigurna voli li te netko? Evo, dajem ti sve alate za nestanak. I nestaješ li... ili samo bježiš?

Hala šuti.

SOVA: Sad se odmori. Ovdje si zatvorena da se odmoriš.

Hala se sklopča uz vrata.

SOVA: Zaista želiš nestati?

HALA: Ne znam, ti meni reci.

SOVA: Mislim da ne želiš. Još. Pišeš poeziju?

HALA: Da.

SOVA: Pišeš ju i što vidiš?

HALA: Slike... svijet... nešto što sam prije vidjela očima. A lijekovi ne pomažu.

SOVA: Pođi u taj svijet. Ostani u njemu. Pozdravi mamu, tatu, sve. Imala si posjetu danas, ali se nisi spustila. Tražila ta djevojka pod imenom Irena.

HALA: Nek se jebe.

SOVA: Odmori se, Hala. Ovaj odjel je za odmor.

Sova odlazi.

HALA: Laura? Jesi još tu?

Hala ustaje i kreće prema publici.

HALA: Lauri sam vjerovala. Osjećala sam se živo. Na papirić sam nakon tog susreta upisala svoje vrijeme smrti. 21.09. u 5:20 ujutro. Znala sam da ju više nikada neću

vidjeti. Ali gledam ju u snovima. Sova ju želi izvući iz mene, ali se ne dam. Ja sam voljela, je l' možete to vjerovat? Ja sam nekog zavoljela. U samo jednoj večeri. I tad sam umrla.

Kreće glazba. Zid se ruši. Hala dolazi bliže publici.

Glazba staje.

HALA: Sad sam ko moj bratić Ante. Tako je i on rušio zidove. Doslovno, radio je s pneumatskom bušilicom. Sad ima mirovinu zbog ozljede na radu. Al' niste tu zbog njega. Bok opet, ja sam Hala. Ja sam nestala. Ili želim nestati. Ili ću uskoro nestati. Pitaj Boga. Znae što? Jebite se. Ja sam nestala, a vi ste došli gledati moj nestanak. Moj svijet se urušio. Laura je nestala, Iris i Irena su nestale, sve je nestalo iz vidokruga moje jebene frekvencije. Mama je nestala, tata traži daljinski, a ja? Kog boli kurac za mene.

14.

HALA: Neki kažu da lažem. Da nisam nestala. Kad naprave prilog o meni, neki će reći...

Dolazi Voditelj. Prvo dolazi do Irene i Iris. Drži mikrofona.

IRENA: Ona tako laže.

IRIS: Fejk.

IRENA: Nije ona nestala.

IRIS: Nje samo malo nema.

IRENA: Al' je tu.

IRIS: Skroz tu.

VODITELJ: Hvala na iscrpnim informacijama.

Voditelj odlazi do Psa.

PAS: Meni je nestao daljinski, eto, to je nestajanje. Hala nije nestala. Pogledaj, vidiš da nema daljinskog, to je nestajanje.

Voditelj samo kimne glavom.

Dolazi do Morža. Pruža mu mikrofona, ali Morž je mrtav.

VODITELJ: Ona tvrdi da je nestala.

Pruži mu mikrofon, ali njegovo mrtvo tijelo ne odgovara.

Dolazi do Laure.

VODITELJ: Vi ste poznavali nestalu?

LAURA: Ona nije nestala. Samo je jako čudna.

VODITELJ: Hvala Vam.

Voditelj dolazi do sredine scene. Scena se pretvara u studio od kartona. Hala oblači sako i sjeda pored voditelja.

VODITELJ: Hala, hvala što ste nam se pridružili.

HALA: Hvala Vam na pozivu.

VODITELJ: Vidjeli smo priloge, što zapravo znači za Vas nestati? Jeste li Vi zapravo nestali?

HALA: Jesam, mislim da jesam. Ili bar želim.

VODITELJ: Dakle imamo ekskluzivan intervju s nestalom osobom.

HALA: Tako je.

VODITELJ: I kako ste nestali.

HALA: Još ne znam, pisala sam poeziju, to je jedna od onih umirućih grana književnosti. Prvo sam tako nestala. Onda sam počela glumiti, a glumac uvijek umire, pa sam tu nestala. Onda sam otišla u bolnicu, tamo su me zatvorili pa sam nestala iz vanjskog svijeta. I tako. Samo nestajem.

VODITELJ: A sad?

HALA: Pa sad kog boli briga ako me nema?

VODITELJ: Pa je li Vas boli briga?

Hala ustaje i dolazi do publike.

HALA: To me nitko nije pitao. Je li mene briga. (*Pogleda na sat na tajmeru.*) Ja sam ta koja je htjela nestati. Poput ljudi koji nestaju iz mog svijeta. Ovog ovdje. Ne mogu više.

Hala naglo sruši stolicu. Hoće skinuti bombu sa sebe, ali ne uspijeva, kucanje je glasno.

Dotrčavaju Irena i Iris.

IRENA: A da prestaneš lagati?

IRIS: Ti si ostavila ljude, ti si pobjegla.

HALA: A kaj vas dvije znate? Kaj? Glumite tu, niste stvarno Irena i Iris.

IRENA: Da. Jer jedna od njih visi na tavanu.

IRIS: Jer je bila trudna i imala je 18 godina. I tebe nije bilo, kad si joj najviše trebala. Nikad se nisi vratila doma. Nikad nisi nazvala. Samo lažeš da tebe nitko ne zove.

IRENA: Iris je slomljena jer sam se ja ubila. A ti si odlučila samo nas još slomiti.

Hala teško diše.

IRENA: Sad se lako sprdati na račun bratića Ante. Al' nije svijet oko tebe obojan. Svi smo u sivilu, a ti si odlučila nestati.

Dolazi Mačka.

MAČKA: I ja nisam pobjegla, samo sam te otišla tražiti.

Pas iz kuhinje.

PAS: Sve je samo tvoji prekidi. Nemaš ti nekih problema, moraš biti sretna.

HALA: Moram biti sretna. Moram... Ne želim nestati...

Trudi se skinuti bombu sa sebe, ali ne uspijeva. Kucanje je sve brže i sve glasnije.

Hala se trudi i dalje, naprže se.

KONJOGLAVI: Bilo bi jebeno snimiti film o sebi, je l' tako?

IRIS: Gdje si ti bila svo ovo vrijeme Hala? Nestala si, sebična si.

IRENA: Smeće.

MAČKA: Povrijedila si nas.

PAS: Više od daljinskog, trebali smo tebe!

VODITELJ: Vidite, Vi lažete. Cijeli ovaj performans je laž.

Vraća se Morž. Dolazi do Hale.

MORŽ: Je l' se sjećaš ovog...

Hala i Morž odlaze u svoju scenu.

MORŽ: Jesi razmišljala o psihijatru?

HALA: (*U deliriju.*) Ne, ne! Kakav psihijatar. Ti me nećeš ubit, neće ni oni. Kaj oni znaju.

MORŽ: (*Krene plakati.*) Molim te potraži pomoć.

HALA: Molim?!

MORŽ: Hala... brinem za tebe. Potraži pomoć, okej?

HALA: Morže.

MORŽ: Hvala ti.

HALA: Nisam rekla „može“! Rekla sam tvoje ime!

Morž plače.

MORŽ: Molim te, potraži stručnu pomoć.

Hala naglo izlazi.

SVI: Vidite da laže. Ona ostavlja. Ona napušta. Ona je samo odlučila nestati jer je to njezin mehanizam. Njoj nije stalo do ljudi. Hala samo govori „kaj“ jer ju je sramota njenog kraja. Ona je ništa!

HALA: Ne... ne... ja- Laura! Vрати se! Hoću Lauru, ja- hoću biti voljena!

Eksplוזija. Karton se raspada. Mrak.

15.

Pale se svjetla mobitela. Vide se sitni komadići kartona kako lebde u zraku.

Svjetlo dolazi do Hale. Ona drži mobitel i snima se.

HALA: Bok ljudi, Hala ovdje! Znate, sve ovo je... laž. Internet, kavice, sve to je laž. I svi hoće razlog zašto netko treba nestati. Evo, ja brišem svoj account. Brišem sve kaj ima veze sa mnom. Jer želim nestati.

Pali se neko jače svjetlo, ali prigušeno. Vidljivo je da se cijela scenografija pretvorila u pepeo.

HALA: Kad me pitate zašto želim nestati, ja to želim svaki dan. Ja se budim kao druga osoba svako jutro. Ja sam i Iris, i Irena, i Konjoglavi i svi. I svima je zajedničko da žele nestati. To su sve osobe u meni. Sve su to frekvencije mog uma.

Hala skuplja komadiće kartona oko sebe, zakopava se.

HALA: Svaki zalazak sunca je vrijedan promatranja, ako se možeš probuditi ujutro. Laura, ako me ikada čuješ, znaj da je vrijedilo postojati na par sati. Nakon čega sam zapisala vrijeme svoje smrti.

Zakopava se sve više i više.

HALA: Svijet su samo frekvencije spektra boja. Podražaji na fovei koje interpretiramo kao pogled. Ali moj svijet više nije crven. Moj svijet je odlučio nestati. I samo tako. Ja nikada nisam izgledala kao da želim nestati. Ali sad me pustite. Da nestanem u svojoj tami. Ja, sama. Ja sam Hala, ako ste zaboravili. Vidjeli ste me, ali sam samo svjetlo. Ne značim vam ništa. I sama sam odlučila nestati.

Hala se do kraja zakopa u scenografiju.

Oko nje se sve ostale kartonske konstrukcije ruše.

Ostaju samo krhotine.

Dolazi Laura, krene ju otkopavati.

LAURA: Hala.

HALA: Laura-

LAURA: Zašto si nestala?

HALA: Ti si nestala. Ti si otišla-

LAURA: Ja sam samo prestala biti fanatična. Ali i dalje lijepo izgovaram slovo L, ne?

HALA: Predivno.

LAURA: Vidiš da si spoznala ljepotu u životu. Vidiš da ne moraš obojati more da nebo ne bude crno.

HALA: Hoćeš se ikada vratiti?

Laura joj stavi ruku na prsa. Poljubi ju i ustaje.

HALA: Laura. Hoćeš me zaboraviti?

LAURA: Nitko te neće zaboraviti. Čak i ako stvarno nestaneš. A i nisi nestala. Samo se skrivaš.

Laura krene od nje.

HALA: Laura. Hvala ti.

LAURA: Za što?

HALA: Kaj sam vidjela boje. Spektar frekvencija koji mi nije bio poznat.

LAURA: A sve to jer te jedna mala filozofkinja učinila fanatičnom?

HALA: Sve to jer me jedna mala filozofkinja učinila fanatičnom.

Nasmiju se jedna drugoj. Laura nestaje u mraku. Hala dolazi do publike.

EPILOG

HALA: Hvala vam što ste bili ovdje... lagala sam. Nisam odgovorila na pitanje zašto sam nestala. Jer ne znam jesam li uopće postojala. Možda sam samo usamljena pa trebam vas. Možda...

Svjetlo se gasi. Hala odlazi u mrak. Odjednom se opet upali svjetlo. Vidi se razrušena scenografija od kartona.

Hala se vraća na scenu. Glumi.

HALA: Kuc kuc? Tko je tu? Ante. Ante *who*? Ante koji nije sretan. Jer nikako da umre. Nikako da nestane. Od svih ozljeda i invalidnina... Antina je sreća...

Likovi prilaze Hali i pušu u nju prah, bacaju tablete, žilete, razbijeno staklo po podu.

HALA: Nisam sigurna želim li nestati. Ali potrudit ću se shvatiti frekvencije svog uma. Potrudit ću se prihvatiti da si i ti tu negdje.

Laura izlazi iz mraka. Stavlja jednu kartonsku ružu na pod. Zatim odlazi.

Hala uzima kartonsku ružu. Igra se s njom, kao da si reže žile. Osmjehne se publici, kao da je iskreno sretna.

HALA: Hvala ti što si moje sjećanje. Moram se vratiti.

Scena tone u mrak. Čuje se šum, neki nejasan zvuk. Zvuk se pretvara u kucanje, a kucanje se pretapa u pulsiranje srca. Čuje se glasno.

Na sceni se upali svjetlo. Ostaje jedno veliko kartonsko srce.